

Za To Nemohou Andělé

Daniel Hůlka

Kreslím si kreslím tvou tvář
Skicář mi slouží jako snář
Kresba je zkreslená tím
Že už řadu dní snem jsi mým

Lásko na portrétu mém
Stáváš se málem andělem
Teď však ta pápěří tvá
Sprška deštivá spláchnout má

Jen déšť smáčí tvých křídel pár
Z útržků mých čar
Vyvanul tvůj chat noir
Jen déšť smáčí tvá křídla dál
Anděl jenž snad lhal
není už čím se zdál
čím se zdál

Vkládáme noci i dnem
Do všech jež nejvíc milujem
Zítřejší prozření své
Za to nemohou andělé
Za to nemohou andělé

Jen déšť smáčí tvých křídel pár
Autor naivních čar
Cítí se náhle stár

Jen déšť smáčí tvá křídla dál
Anděl jenž snad lhal
není už čím se zdál

Dva dny může lejt
Tvář méně půvabnou máš
Lásko má

Dva dny může lejt
V mých očích zůstává náš

Jen déšť smývá pár křídel tvých
Křídel průzračných

Kdo z nás dvou spáchal hřích
Jen déšť zbavil tvá křídla krás
Selhal někdo z nás
Anděl né
Můj sen lež

Hříšником byl déšť
Jen déšť